

רינו צרור:

„העיתון, חדשות יקים עכשיו צוות תגובות!“

נשיאות מועצת העיתונות החליטה ביום השישי לגנות את העיתון חדשות על פירסום שמה ותמונתה של תורמת הכבוד, שהושלל בגוף חולה. כאשר הוויכוח שלפני הגינוי נסב סביב השאלה, האם פירסום העיתון את פרטיה של התורמת, למרות שעורכיו ידעו על התנגדות מיספחה לפירסום, אם לאו. האם הוצאה תמונתה של התורמת מ־מזכירות קבוצה, שערהעמקים, במירמה? ביום הראשון, היום שבו פירסמה נשיאות המועצה את החלטתה, שוחחתי עם אחד מעורכי חדשות, רינו צרור.

● **איך אתה מרגיש נוכח ההתקפות על עיתונך?**
ההרגשה קשה. לא שהיא בלתי-צפויה, לאור מאורעות העבר וההיכרות עם הקולגות. מה שמעצבן אותי יותר מכל זה שההתייחסות פשוט לא מוצדקת. אני לא מכיר עיתונאי אחר שברק תחילה

עיתונות

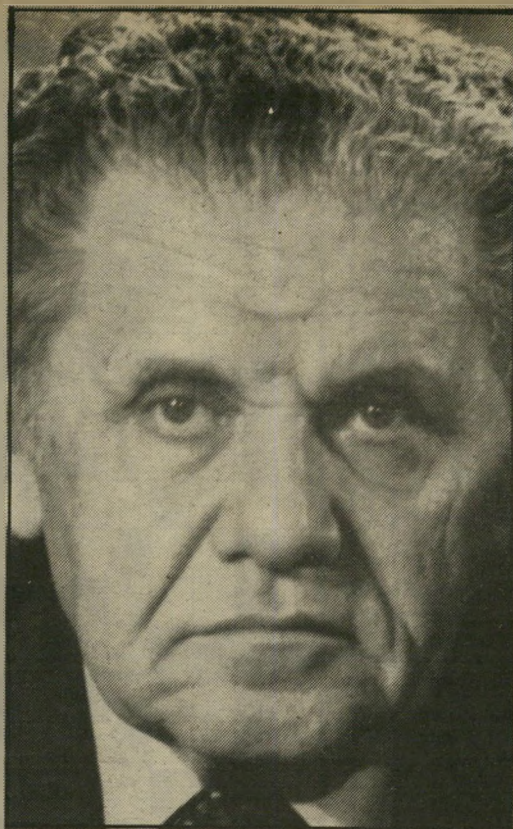
את מה שקרה ורק אחרי-כך הסיק מסקנות. כולם מיהרו להתקוף: זה לא שאני מסתובב נרדף כל היום, אבל מחפשים את חדשות. מה הצעקה הגרולה? בעצם פירסמו מעשה טוב, וציינו אותו לשבח. נכון שלא ידענו שהמיספחה לא מעוניינת בפירסום הזה. הסיפור היה שלנו מהבוקר. בזמן שעיתונאים אחרים רק הגיעו לבית-החולים רמב"ם, הכתב שלנו כבר היה בקיבוץ. זה לא היה לעיתונאים אחרים, אלא היה מידע בלעדי שלנו. אבל שוב אני מרגיש: לא ידענו על רצונה של המיספחה, שלא לפרסם את זהותה.

● **קיימתם על כך בירור פנימי?**

כן: ברקנו אם יש אפשרות כלשהי שהמידע שהמיספחה אינה מעוניינת בפירסום, הגיע אלינו. המסקנה שלנו: בשום אופן לא הגיע אלינו מידע כזה.

● **ומה המסקנה לגבי ההתקפות עליכם? תפרשו אולי ממועצת העיתונות?**

שקלנו את זה, אבל אמרנו שאם נפרוש מרצוננו — נשחק לידים של המתקיפים אותנו. המסקנה העיקרית מהפרשה היא, שאנחנו צריכים לגלות יותר עירנות בתגובות שלנו כלפי התקשרות ומתקפותיה עלינו. תכתבי שחדשות הולך להקים צוות תגובות!
(דפנה ברק)

חיים צדוק:

„מעולם לא עלבתי בבן-גוריון אישית!“

חיים צדוק, שר-המישפטים לשעבר, נקלע, שלא מרצונו לחשבונות-הנפש המומביים שעשו לאחרונה כמה מצאצאיו של דוד בן-גוריון המנוח. אלה ביטלו את הזמנת צדוק לנאום בבית בן-גוריון, וטענו שאין זה נובע מחילוקי-דיעות אידיאולוגיים שהיו בין בן-גוריון לבין צדוק, אלא מהעל-בנות האישיים שהטיח צדוק בבן-גוריון.
הנוכחות, שתוכנה מראש, צדוק הנסער טען שלא ניתן לסקור את מה שהיה בכמה מישפטים. בכל-זאת, הנה מ־עורך תיאבון:

● **עלבתי בבן-גוריון בתקופת „הפרשה“?**

מעולם לא היה דבר כזה: זה גם לא נכון שזאת הסיבה להתנגדות להופעתי בבית בן-גוריון, בשבוע שעבר.
השתלשלות-העניינים היתה שונה: הנהלת בית בן-גוריון

פרשות

הזמינה אותי להרצות שם בשבוע שעבר, אחרי שנתתי את הסכמתי וקבענו נושא, הסתבר שהמיספחה מתנגדת. כששאלתי מה הסיבה, נעניתי: „עמדתך בפרשת-לכונ“

● **אתה יכול להבין מדוע יצא הכעס הגדול דווקא עליך?**

זה פורסם בגלל פרשת ההזמנה והביטול של ההרצאה. אגב, אני יכול להראות לך ציטוטים מפי בן-גוריון בעצמו. הוא נאם בוועידת-מפא"י ב-1965 ודיבר שם, בין היתר, על עמדתי בפרשה. למה אני צריך לדבר בשמו, בשניתן לדווק מה הוא כעצמו אמר עלי-כך? עוברה שהוא גם נכח בחתונת בת?

● **אני מבינה מדברך שהזויכות ביניכם היה על רקע אידיאולוגי, ולא אישי. בינתיים שינית את דיעותיך?**
מדוע?

● **כי אז התנגדת להקמתה של ועדת-חקירה מימשפטי, ואילו בסרשת-השב"כ דרשת את הקמתה של ועדה כזאת?**

אני לא מוכן להסביר זאת על רגל אחת, רק לומר כינתיים שיש שוני בין שתי הפרשות, ועמדתי העקרונית לא השתנתה.
(דפנה ברק)

דבורה נמיר:

„נא לרשום בספר: אני לא עיתונאית!“

איני מכירה אף רופא אחד במדינה, ובכל זאת היתה לי בעיה בעניין רפואי. החלטתי לטלפן לעיתונאית דבורה נמיר, המסקרת מזה שנים רבות את בעיות הבריאות והרפואה עבור ידיעות אחרונות. חייגתי את מיספר הטלפון שמצאתי בספר וענה לי קול נעים.

● **שלום דבורה, מדברת דניאלה שמי.**

אני מבינה שאת עיתונאית ואת רוצה את דבורה נמיר העיתור-נאית.

כן?

זו לא אני. אני רק בעלת אותו השם, ולכן החיים שלי קשים. כל מי שרוצה את דבורה נמיר היא מטלפן אליי.

● **כמה זמן זה נמשך?**

מאז שהפרידו בין סיפרי הטלפון של תליאביב וגיבעתיים. אנשים מחפשים את הטלפון של העיתונאית כספר של תליאביב, ושם הרבורה נמיר היחידה זו אני. מכת-יחולים מטלפנים אליי, ממוסדות-בריאות, הרבה מאוד אנשים פרטיים.

● **הרבה שיחות ביום?**

זה תלוי כמה שדבורה נמיר כותבת בעיתון. לפני שבועיים, למשל, היא כתבה על איוה מומחה בינלאומי לסרטן, העומד

טלפון

להגיע ארצה. הטלפון בביתי לא פסק לטלפן. נאלצתי לנתק אותו לשעות, וגם בימים אלה של ההשתלה, כל שיחה שלישית שמתקבלת בביתי היא עבורה.

● **את מופרת לאנשים את הטלפון של דבורה נמיר שהם מחפשים?**

לא תמיד. לפעמים פשוט נמאס לי. אבל כשאני שומעת שהפונה במצוקה, אני מוטרט.

● **ומה לגבי מיכתבים? גם מיכתבים את מקבלת עבורה?**

כוודאי. מיכתבים והזמנות לפתיחות ולקוקטילים. הכל. אני מחזירה הכל לדואר.

● **נמגשת פעם עם דבורה נמיר העיתונאית? סופרת לה על הבעיה שלך?**

מעולם לא נפגשתי איתה. מה אני יכולה להגיד לה? היא לא אשמה!

● **איך תפתרי את הבעיה?**

אני באמת לא יודעת. נראה לי מאוד משונה לבקש מבזק שיכתבו כספר-הטלפון, ליד שמי: לא עיתונאית.
(דניאלה שמי)